

ת"פ 33694/04/13 - מדינת ישראל נגד ערן יעקב פרץ, הדר לב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 13-04-33694 מדינת ישראל נ' פרץ ואח'
בפני כב' השופט עידו דרייאן
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד זיו ואסולין
נגד
1. ערן יעקב פרץ - ע"י ב"כ עוה"ד ויצמן
2. הדר לב - ע"י ב"כ עוז סוחמי
הנאשמים

זכור דין

במסגרת הסדר טיעון דיןוני, שלא כלל הסדר עונשי, הודיעו הנאשמים והורשעו בתיק זה לפי כתוב אישום מתוקן, והנאשם 2 צרף תיק נוסף, ת"פ 13-08-6611.

הנאשמים הורשעו כאמור בעבירה של תקיפה חובלנית בצוותא, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, והנאשם 2 הורשע גם באלו:

א. הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק הנ"ל;

ב. התחזותcadם אחר במטרה להונאות, לפי סעיף 441 רישא לחוק הנ"ל;

ג. הפרעה לשוטר בשעת مليוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק הנ"ל;

מעשי הנאשמים (התיק העיקרי):

1. בתאריך 13.4.13 סמוך לשעה 01:00 הזמיןו הנאשמים וקטין שהיה עם מונית. כך הגיעו למקום האיסוף נהג המונית, המתلون ראמি ابو רעאד, והנאשמים והקטין נכנסו למונית שכובידיהם כסות וודקה. במהלך הנסיעה התגלו ויכוח בין הנוסעים לנוהג, בגין המחיר והוודקה, וכן עצר הנהג את המונית לאחר נסיעה קצרה וממנה ירדו הקטין והנאשם 1.

2. אז תקף הנאשם 2 את המתلون במכת אגרוף בכתפו. המתلون יצא מהמונית וביקש מהנאשם 2 לצאת, כשהוא מושך אותו החוצה מהמונית.

3. הנאשם 1 ניגש למתلون, משך אותו למרוץ הכביש, אחיז בצווארו וקרא בצעקות לנאים 2 ולקטין לבועט במתلون, ואמר להם שהם יכולים לבועט לו בראש. כתוצאה מעשה הנאשם 1, נפלו הוא והמתلون על הכביש והנאשם 1 נחבל במרפקו.

.4. איז תקפו שני הנאים והקטין את המתלוון בבעיות בכל חלקיו גופו, וגרמו לו לחבלות באוזן ימין, כאבם בראשו ובצוארו ופצע ברג'ל ימין. המתלוון הובל לבית החולים שם שוחרר לאחר בדיקות וסקירת CT, לארבעה ימי מנוחה.

מעשי הנאשם 2 בתיק ה翟וף, ת"פ 13-08-6611:

1. בעקבות המתוואר לעיל נעצר הנאשם וביום 12.5.13 שוחרר למעצר בית בפיקוח הוריו.
2. ביום 3.8.13 בשעה 15:30 הפר הנאשם את הוראת בית המשפט, יצא מביתו ונסע עם אחר על אופנוע. במהלך הנסיעה חצה האח'r שנגה[1] צומת באור אדום, ولكن עוכבו על-ידי שוטר שביקש לברר זהותם.
3. הנאשם טען שאין בידו תעודה מזהה ואז התזהה בכצב בפני השוטרcadm אחר, שאט שמו ואת מס' הרישוי שלו מסר לשוטר.
4. בעוד השוטר פונה לבדוק את הפרטים בניידת, נמלט הנאשם מהמקום, עד שנעצר בביתו כשעה לאחר מכן.
5. הנאשם הפר אף הוא הוראה חוקית של בית המשפט, התזההcadm אחר והפריע לשוטר בשעת מילוי תפקידו.

נסיבות האירוע העיקרי - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. יאמר מיד שלא מצאתי צורך או אפשרות לאבחן בין הנאים לעניין 'מעמדם העברייני' או תרומתם למעשה האחדفتح באירוע בתקיפה הראשונה של המתלוון, השני הזמין לתקיפה חמורה, ושניהם יחד עם הקטינו הפליאו בעיטותיהם במתלוון המוטל על הק רקע.
2. עוד עיר, שלענין המתחם לא הבאת בחשבון את גיליהם הצעירים של שני הנאים, שהיו בעת מעשה רק מעט אחר ספו של גיל הבוגרים - הנאים 1 ליד 11.7.94 והנאשם 2 ליד 8.3.95 - שניהם "בוגרים צעירים" כלשון הפסיקה. זאת, לפי הלהקה מפורשת ולפיה גילו של נאם רלבנטי לגזרת עונשו בתחום מתחם העונשה שנקבע, להבדיל מקבעת המתחם עצמו (ע"פ 8639/13 **אלטרוי נ' מ.י.** (2014) בפסקה ט"ו, וע"פ 778/12 **פלוני נ' מ.י.** (2013) בפסקה 30).
3. העירה של תקיפה חובלנית בצוותא מגלמת הגנה על שלמות הגוף והבריאות, אך גם הגנה על אוטונומית הפרט זכותו על גופו. החומרה העונשית הצמודה לה, ביחס לתקיפה 'סתם', מגלמת את החשיבות היהירה שנודעת לשלם הגוף ולהגןתו מפני פגימות חמורות. הנאים פגעו בערכיהם אלו באופן חמוץ, בתקיפתם המשותפת והפרועה את המתלוון.
4. למתלוון נגרם נזק פיזי ממשי, גם שאינו מתמיד, וכן נזק ממון שבהפסד השתכרות שביום האשפוז ובימי המנוחה. לצד הנזק לגוף, יש להביא בחשבון - בין נזק קונקרטי לבין נזק פוטנציאלי - את חומרת הנזק הנפשי: נהג מונית עובד לפרנסתו גם בשעות מאוחרות, במקומות מבודדים, עם אוכלוסיות שונות ובהן נערים שכורים וגס-רוח כבמקרה דנן. נהג שכזה, ש"בנפשו יbia לחמו[2]" בפועל- ממש, המאבד את תחושת הביטחון שלו עקב תקיפה חזז, נזק נזק כבד מאוד.

.5. תקיפת המתлон לא הייתה מתוכננת, אף לאיתה לה סיבה של ממש, והיא נבעה מנטישתם של שני הנאים להתנהגות אימפרוביזית ותקפנית, המתעלמת מצרכי הזולת (נטיה המודגשת בתפקידו שירות המבחן לגבי שמיים). לצד נטיה זו נראה שגם האלכוהול גרם, אך לא אוכל לראות בשתייה אלכוהול עד הסרת העכבות, ככל שהוא, משום נסיבה להקלת בקביעת המתлон.

.6. הענישה הונחגת בעבירות אלימות מסווג זה מגוננת ביותר. על-אף ההתייחסות המחרמיה לטופעות של אלימות וברינויות, רבים מאוד הם המקרים המסתויימים בעונשי עבادات שירות או במאסרים קצרים._CIDOU, בקביעת מתлон העונש ההולם אין למוד מפסיקה שקדמה לתיקון, בו עורבו יחד שיקולים שכיוון משמשים לקביעת המתлон יחד עם שיקולים שמקורם בשלבים האחרים, כאמור מפי הש' ארבל בע"פ 13/2013 חסן נ' מ.י. (2013). סקירת פסיקה מעלה, כי במקרים של תקיפה חובלנית שלא באמצעות כל', ואפילו בצוותא, שלא גרמה לנזק פיזי חמור, מתlon העונש ההולם נע בין שישה חודשים שירות ועד 18 חודשים מאסר בפועל, כעונש עיקרי.

.7. במקרה דנן, נראה כי מתlon העונש ההולם צריך לחפות את המתlon הונחג, והוא "קבוע אפוא בין שישה חודשים שירות ועד 18 חודשים מאסר בפועל, כעונש עיקרי".

נסיבות תיק ה版权归原 - קביעת מתlon עונש הולם (לנאהם 2 בלבד):

.1. אף שהנאשם הורשע בשלוש עבירות, מדובר ב"איירע עבירה" אחד בגיןו "קבוע מתlon-עונש אחד, לפי סעיף 40יג(א) לחוק".

.2. מעשי הנאשם פגעו ראסית לכל בהגנותם של סדרי השלטון והמשפט, שהם הבסיס לחברה מותקנת. פגעה בהוראות שחרור של בית המשפט טוביל לסתנה לציבור מחד גיסא, ולאבדן יכולת של בית המשפט לשחרר נאים בתנאים, כשהאמון לשמורתם הוא הבסיס לכך, מайдך גיסא. כמו כן פגע הנאשם בהגנה על יכולתם של שוטרים לבצע את תפקידיהם הקשים ללא הפרעה, וכן פגע בחופש הרצון, הפעולה וההחלטה של השוטר אותו הונחה בהתחזותו.

.3. מדובר באירע חמור, שאינו מתמצה רק בהפרת הוראה החוקית כתוצאה מפছות נוערים - הנאשם לא נרתע מהתוצאות ומהמלטות, באופן עצ-מצח וחסר-מוראה. הפגיעה בערכיהם המוגנים הייתה אפוא קשה, אף אם הנזק שנגרם הינו ערטילאי בלבד.

.4. העבירות היו מתוכננות - הן היציאה מהבית בנגד להוראת בית המשפט, הן ההתוצאות והן הממלטות, גם שלא מדובר בהכנה זמן רב מראש.

.5. בנסיבות העניין, כשלצד הנסיבות המחרמيات גם העובה שהנאשם שב לבתו מרצונו ושם נעצר, יש לקבוע מתlon עונש הולם שבין שלושה חודשים שירות ועד שמונה חודשים מאסר בפועל, כעונש עיקרי.

שיקולי שיקום - עניינו של הנאשם 1:

1. בעניינו של הנאשם 1 התקבלו שלושה תסקרים שירות המבחן, העידו שישה עדות הגנה והוגשו המסמך המפורט בענין הקדם צבאיות "אשר רוח בו".
2. הנאשם, בן 20 כיום, רווק המתגורר בבית הוריו. מהتسקרים ומהעדויות עלתה תמונה מורכבת של הנאשם, ובכללת גם פער בלתי ניתן ליישוב בין התרשומות זמניות של שירות המבחן לבין התרשומות של העדים, וכך עד תספיר אחרון שבו מסקנות השירות והמלצותיו אכן עלות בקנה אחד עם המידע המפורט שהובא בעדויות.
3. מהتسקרים ומראות ההגנה עולים הנתונים הבאים:
- מצא הנאשם משפחה נורמטיבית ותומכת והוא בוגר 12 שנים לימוד. התנהגותו של הנאשם בנסיבות התאפיינה באימפליסיביות ובפריצת גבולות, קשורים עם חברה עברית ואף אלימות. הנאשם הורשע בבית המשפט לנעור שני תיקים שעוניים תקיפות חובלניות, אותן ביצע עם אחרים ובאחד מהן אף נעשה שימוש במקלות ובחבון. כבר אז טען הנאשם שברצונו להתגיס לצה"ל והבטיח התמדה בהlixir הטיפולי, כפי שעשה גם בתיק דן. בית המשפט לנעור הטיל על הנאשם ארבעה חודשי מאסר על-תנאי, לצד חייבים בפיזי, והעמיד אותו בפיקוח שירות המבחן (ת"פ 11-10-45488, תע/2). לא חלפו חודשים רבים וה הנאשם ביצע את העבירה הנדונה בתיקו, נעצר וצו המבחן הופקע.
4. לכואורה, די היה באמור כדי להצדיק את דחיתם של כל שיקולי השיקום ואת קביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה, ואף בחלוקת העליון. אלא, שלאחר שחרורו מעצרו ערך הנאשם שינוי מרשימים, שנזהה להיות כן, אמיתי ומתמיד: הנאשם השתלב במכינה קדם צבאית, שהה שם חודשים רבים, והרשים את ראש העמותה, מדריכיו ועמיתיו, כפי ששמעתי במו אזני (וראו פרוטוקול יום 14, עמ' 8-16). ספקנותו של שירות המבחן הייתה במקומה, אך לא יכול להמוד בפני ראיות כה ניצחות לשינוי אמיתי, כמו-גם לנוכח המשך דרכו של הנאשם לאחר תום שהייתו במכינה - הנאשם עובד לפרנסתו, התרחק מחברה שלoit וחבר לחברה נורמטיבית, שבטיפול אצל פסיכולוג פרטי[3] ומקרים קשר תקין עם משפטו[4]. השירות מצא כי מדובר בצעיר בעל יכולות תפקודיות תקינות בסיסין, שנאהנה כוּם מהבנה בוגרת יותר של מצבו ויכול להיתר מטיפול, וממליץ אפילו על הארצת המאסר המותנה ועל העמדתו בצו מבחן.
5. לצד התרשומות כי קיים סיכוי ממש לשיקומו של הנאשם על-דרך הרוחקו מחברה עברית וטיפול שישיע לו לרשן את דחפיו, יש לציין כי מדובר בנאים צער מואוד, שמאפייניו הם אלו של "ביגר-צעיר". יש לתת לפחות משקל-יותר לשיקולי השיקום בעניינו של הנאשם זה, על-בסיס המסקנה כי אכן עתה מצוי הנאשם בתקופת ציר - בין יולדותיות לבגרות, בין שלoit חברתיות לתרומה לחברה, בין נורמטיביות לעברינות[5].
6. חומרת המעשה, והצורך הדוחק להבהיר לנאים את חומרת מעשיו על-דרך עונש קוונקרטי, אינם אפשריים חריגה מהמתחים אל מתחת לעונש מאסר בעבודות שירות לתקופה המקסימלית. עם זאת, יצידקו שיקולי השיקום את הימנעות ממאסר מאחריו סורג ובריח, לרבות הפעלה בחופף של המאסר המותנה.

שיעור שיקום - עניינו של הנאשם 2:

1. בעניינו של הנאשם 2 הוגש שלושה תסקרים, העיד עד הגנה - מדריך בעמותת "אחרי" המכינה נערי שלו"ם לשירות הצבאי[6], והוגשו מסמכים (תצלומים ותעודות, נע/2 - נע/4).

עמוד 4

.2. הנאשם, כבן 19, שואה בתנאים מוגבלים בבית דודיו ומשלים בגריות. לחובת הנאשם עבר פלילי בלתי-שכיח לגילו: בשנת 2009, בהיותו בן 14 בלבד (!), הורשע הנאשם בגין עבירות רבות שעיקרן עבירות רכוש, וכןו למאסר בפועל בגין תשעה חודשים. בשנת 2013 נדון שוב בגין עבירות שעיקרן ניסיון תקיפה וניסיון הפרעה לשוטר, והפעם ננקטה דרך טיפולת ללא הרשות, של התחייבות כספית ושל"צ (ת"פ 36608-10-11, תע"ד). עתה ברור, כי תקוותו של בית המשפט לנוער, כי הנאשם עלה על דרך הישר והוא מתכוון להתגיים לצה"ל, לא התגשמה, והנאי שם ביצע את העבירות דנן חדשניים ספורים לאחר סיום אותו הלין.

.3. מתקיורי שירות המבחן ומהראיות שהוגשו עולמים הנתונים הבאים:

מצוא הנאשם במשפחה נורמטיבית, אך התנהגותו הייתה 'בעיית' כבר מילדותו. הנאשם הפסיק ללמידה לאחר שמנונה שנות לימוד, התרועע בחברה שלoit ו hatch ל不服 עבירות. בהיותו במאסר העמיקה הסתגלותו לקודם עברינוים וגם לאחר המאסר המשיך באורח חייו חסר הגבולות, על-אף שיפור-מה עקב טיפול, והעסיקתו כשליח.

שירות המבחן התרשם כי העבירות בוצעו עקב היותו צער בעל אישיות לא בשלה, מאפיינים עברינוים, ונטייה להתנהגות אימפלסיבית וחסרת גבולות, כאשרנו יכול לשולט בדחיפוי לספק מיד, גם על חשבון הזולות.

הנאי שולב בקבוצה טיפולית, אך גילה תוקפנות וקשה הקשה, כשהוא ממוקד בצריכיו ומתקשה להתמודד עם לחצים חברתיים. לנוכח שיפור בנכונותו של הנאשם להיעזר בגורם השיקום, התרשם השירות חיובית הנאשם, כאמור בתסקירו ממאי 2014. אלא שבחלוף חודשים בלבד, בתסקיר מיום 7.7.14, חזר בו השירות מהתרשםו - עתה הסיק השירות כי הנאשם לוכה בהיעדר בשלות ובquiz מהתיחס למעורבותו העברינית. השירות חזר בו מהמלצתו החיובית הראשונה לשיקום ולצורך מבחן.

הנאי השתלב בפעולות של עמותת "אחרי" המכינה נערים לגוס וסמור לפני הדיון האחרון החל להשתתף בסדנה פרטית לשילטה בנסיבות. לנוכח האמור בתסקיר, אין בכלל הצדקה או הנמקה אפשרית לחריגת מתחם העונש ההולם.

לצד כל אלה, יש לציין כנתון חיובי את הירתמוו של הנאשם להשלמת בגריות, כעולה מהتفسיר וכפי שמסר בעצמו בדבריו לעונש.

.4. לנוכח עברו של הנאשם, המהווה סמן לעתיד (רק סמן, ולא גזירה שאין לשנותה), וمسקנותיו העגומות של שירות המבחן, לא ניתן לחריג ממתחמי העונש ההולם שנמננו לעיל.

קביעת עונשו של הנאשם 1:

.1. כאמור לעיל, אקבע את עונשו של הנאשם בתחוםו של מתחם העונש, ובאהיר כי גם אם היה נקבע מתחם מחמיר יותר, הייתי מוצא כי יש לחריג ממתחם מטעמי שיקום.

.2. מאותו טעם מיוחד של שיקום, אפעיל את המאסר המותנה בין ארבעה חודשים בחיפוי מלאה לעונש שאטייל.

.3. לצד אלו, יקבעו רכיבי עונשה משלימים, ובכללם פיצוי למתלוון.

קביעת עונשו של הנאשם 2:

1. CISCOLY עיקרי בענישה אתחשב בהיותו של הנאשם בגיר-צער, גם שוכחו של CISCOLY זה יהא מוגבל לנוכח מסקנותיו של שירות המבחן.
2. בנוסף, יוטלו על כפ' הזכותمامצי השיקום של הנאשם, הירתמותו להשלמת הבגירות, וכמוון הודיעתו.
3. אולם, אין זה מאסר ראשוני לנайлטן, אך יהא זה מאסר ראשון כבגיר, ופגיעהו בנайлטן תהא קשה.
4. לצד החומרה ינתן משקל לעברו הפלילי המכובד של הנאשם, אך על-אף משקלו של זה יקבע עונשו של הנאשם בשליש התחנות של מתחמי הענישה, ולכך אוסיף הקללה נוספת שבגזרת העונש כעונש אחד וכלל, אף שיש בכך חפיפה מסוימת.
5. לנוכח המאסר ומצבו הכלכלי של הנאשם, לא ייגזר עליו קנס. לא כך באשר לפיצויו, שכן לפי ההלכה הפסוקה, מצבו הכלכלי של הנאשם יכולת התשלום שלו אינם משפיעים על קביעותו של פיצוי, כדין פיצוי אזרחי (והשו ע"פ 5761/05 **מגדלאוי ב' מ.י.** (2006) וע"פ 2661/12 **פלוני ב' מ.י.** (2012)). בנוסף, אין מנוס מהפעלת ההתחייבות שהוטלה בהליך קודם.

אני גוזר על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

1. שישה (6) חודשים מאסר בפועל, שירותו של דרכ' עובדות שירות החל מיום 5.8.14 בבית אבות משען נאות אביבים בתל-אביב, כאשר הנאשם מזוהה חמורות כי אי-ציותות להוראות הממונה על עובדות השירות או הממונים במקום העבודה, יוביל להפסקת העבודות ולהמשך ריצוי המאסר מאחריו סורג ובריח.
2. אני מפעיל, בחופף למאסר אותו הטלתי, את המאסר המותנה בין ארבעה חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 11-10-45488 בבית המשפט לנוער בתל-אביב - יפו ביום 17.12.12. סך הכל ירצה אפוא הנאשם שישה חודשים מאסר בעבודות שירות כאמור לעיל.
3. מאסר על-תנאי בין שmonoנה חודשים, לפחות שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עברית אלימות נגד הגוף, שגרמה חבלה או שבוצעה בצוותא.
4. מאסר על-תנאי בין ארבעה חודשים לפחות שלוש שנים מהיום, שלא יעבור כל עברית אלימות אחרת. קנס בסך 1,000 ₪ או שבועיים מאסר תמורה.
5. קנס בסך 5,000 ₪, שיופקד בקופה בית המשפט ויועבר למטלון.
6. פיצוי למטלון בסך 1,000 ₪ או שבועיים מאסר תמורה.
7. הקנס והפיצוי יופקדו בקופה בית המשפט עד ליום 1.9.14.
8. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן לפחות שנה מהיום, ומזהיר אותו כי אי-שיתוף פעולה עם השירות יוביל להשבת התקין בבית המשפט, הפקעת צו המבחן והטלת עונש חלופי נוסף.

אני גוזר על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

1. תשעה (9) חודשי מאסר בפועל, בגין ימי מעצרו 13.4.13 עד 12.5.13 ו- 3.8.13 עד 16.9.13, ואילו יראו רישומי שב"ס אחרת.
2. מאסר על-תנאי בן שישה חודשים, למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה אלימות נגד הגוף, שגרמה חבלה או שבוצעה בצוותא.
3. מאסר על-תנאי בן שלושה חודשים למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירה אלימות אחרת, או עבירה עליה הורשע בת"פ 13-08-6611.
4. אני מפעיל את ההתחייבות שהוטלה על הנאשם בת"פ 11-10-86608 בבית המשפט לנוער בתל-אביב -ipo שנחטמה ביום 2.1.13, בסך של 3,000 ₪, שעלה הנאשם לשולמו עד ליום 1.1.15.
5. פיצוי למטלון בסך 5,000 ₪, שיופק עד ליום 1.1.15 ויועבר למטלון, לאחר ישא הפרשי הצמדה וריבית מיום המעשה 13.4.13 ועד ליום התשלום בפועל. דוחיתו הנוספת של תשלום הפיצוי או פריסתו לתשלומים יהיו במידת הצורך עניין לטיפול המרכז לגביית קנסות לפי סעיף 5ב. לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, תשנ"ה-1995).

הוראות נלוות:

1. עותקי ההחלטה יועברו לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.
  2. מוצגים: מוצג שניtan לזהות בעליו ישב לו, וכל מוצג אחר יועבר להחלטת קצין משטרת.
  3. התביעה תעביר לorzיותות פרטי המטלון.
- זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ג' אב תשע"ד, 30 ביולי 2014, במעמד הצדדים.

-
- [1] הבהירת התביעה, פרוטוקול 14.10.13 בת"פ 13-08-6611;
- [2] מතוך הפיט "ונתנה תוקף";
- [3] עדותם המפורט של ד"ר אורי ברגמן, ע' 17-19 לפרטוקול;
- [4] אפנה לדבריו הוריו של הנאשם, ע' 13-14 לפרטוקול;
- [5] אפנה לדבריו המרגשים על עד ההגנה, הקצין אוריה חיים מבה"ד 1, בע' 13 לפרטוקול, שעמד גם הוא בזומת דרכים שכזו, ובחר נכונה;
- [6] עדותם של מר מאור אביטן, ע' 19-20 לפרטוקול;